

Sven's
udvalgte efterårssange

Sangaften i kirken 24.09.2019

Nu falmer skoven trindt om land

Musik: J.H. Nebelong 1889
Tekst: N.F.S. Grundtvig 1844

G /h C G D

1. Nu fal - mer sko - ven trindt om land, og fug - le -

D7 G H/d# Em

stem - men da - ler; nu stor - ken fly - ver

A/c# D /c G/h D/a E7/g# Am /c D -7 G

o - ver strand, ham føl - ge vil - tre sva - ler.

1. Nu falmer skoven trindt om land, og fuglestemmen daler; nu storken flyver over strand, ham følge viltre svaler. 2. Hvor marken bølged nys som guld med aks og vipper bolde, der ser man nu kun sorten muld og stubbene de golde. 3. Men i vor lade, på vor lo, der har vi nu Guds gaver, der virksomhed og velstand gro i tøndemål af traver. 4. Og han, som vokse lod på jord de gyldne aks og vipper, han bliver hos os med sit ord, det ord, som aldrig glipper. 5. Ham takke alle vi med sang for alt, hvad han har givet; for hvad han vokse lod i vang, for ordet og for livet.	6. Da over os det hele år sin fred han lyser gerne, og efter vinter kommer vår med sommer, korn og kerne. 7. Og når engang på Herrens bud vort timeglas udrinder, en evig sommer hos vor Gud i Paradis vi finder. 8. Da høste vi, som fugle nu, der ikke så' og pløje; da komme aldrig mer i hu vi jordens strid og møje. 9. For høsten her og høsten hist vor Gud ske lov og ære, som ved vor Herre Jesus Krist vor Fader ville være! 10. Hans Ånd, som alting kan og ved, os i de korte dage med tro og håb og kærlighed til Himlen os ledsage!

Giv mig, Gud, en salmetunge

Musik: Th. Laub efter førreformatorsk
Tekst: N.F.S. Grundtvig 1836

F C Dm B^b F/a B^b C F C/e

1. Giv mig, Gud, en sal - me - tun - ge, så for

B^b C/e F G C F C/e F G7/d C

dig jeg ret kan sjun - ge højt og ly - de - lig!

F Dm C F/a C Dm A Dm B^b Gm Am C

så jeg fø - le kan med glæ - de, sødt det er om

Dm C G C B^b F/a Gm F/a B^b C F

dig at kvæ - de u - den skrømt og svig!

1. Giv mig, Gud, en salmetunge,
så for dig jeg ret kan sjunge
højt og lydelig!
så jeg føle kan med glæde,
sødt det er om dig at kvæde
uden skrømt og svig!

2. Himlene din glans forkynde,
lad hver morgen mig begynde
dagen med din pris!
Og når aftenklokken ringer,
lad min sang på lærkevinger
stige ligervis!

3. Aldrig noksom dig kan love
mand på mark og fugl i skove
for din miskundhed,
lige god i ny og næde,
gør du, os til gavn og glæde,
mer end engle ved!

4. Hvert dit værk er stort vidunder,
i din visdom ingen bunde,
som af den har øst.
Kun en dåre tør det nægte,
at hos dig er alting ægte,
alting mageløst!

5. Græsset lig er hver en synder,
ender, før han ret begynder,
visner i sin vår,
himle selv forgå af ælde,
men i grundfast guddomsvælde
evig du består!

6. Dine fjender gå til grunde,
ja, som avner skal de onde
hvirvles, vejres hen,
mens i alderdommens dage
herlig kræfterne tiltage
hos din gode ven!

Marken er mejet

Musik: Dansk trad.
Tekst: Adolph Recke 1868, Mads Hansen

unis.

1. Mar - ken er me - jet, og hø - et er hø - stet,
Frug - ten er pluk - ket, og træ - et er ry - stet,
kor - net er i la - der - ne, og hø - et står i hæs.
og nu går det hjem - ad med det al - ler - sid - ste læs.
Rev vi mar - ken let, det er gam - mel ret,
fug - len og den fat - ti - ge skal og - så væ - re mæt.

1. Marken er mejet, og høet er høstet,
kornet er i laderne, og høet står i hæs.
Frugten er plukket, og træet er rystet,
og nu går det hjemad med det allersidste læs.
Rev vi marken let, det er gammel ret,
fuglen og den fattige skal også være mæt.

2. Loen vi pynter med blomster og blade,
vi har georginer og bonderoser nok.
Børnene danser allerede så glade,
alle vore piger står ventende i flok.
Bind så korn i krans, hurra, her til lands
sluttes altid høsten med et gilde og en dans.

Du, som har tændt millioner af stjerner

Musik: Erik Sommer 1986
Tekst: Johs. Johansen 1986

F C/g C/e C7 B^b/f F D/f[#] D7

1. Du, som har tændt mil - li - o - ner af stjer - ner, tænd i vort

Gm /f Gm/e A/c[#] Dm /c B^b C9/b^b

mør - ke en tin - dren - de tro, tro på, at du er vor

A/c[#] Dm Gm F/c Gm/c C7 B^b/f F

vog - ter og vær - ner, så vi kan so - ve i tryg - hed og ro.

Musik og tekst. Copyright © 1988 Edition Wilhelm Hansen AS, København. Trykt med tilladelse

1. Du, som har tændt millioner af stjerner,
tænd i vort mørke en tindrende tro,
tro på, at du er vor vogter og værner,
så vi kan sove i tryghed og ro.
  2. Tak for den dag, som til ende er gået,
gaven, som selv dine hænder har rakt.
Tilgiv os det, som vi ikke fik nået,
tilgiv alt ondt, vi fik gjort eller sagt.
  3. Tak for de mennesker, som blev vor støtte,
når vi fandt vejen besværlig at gå.
Hjælp os i morgen at hjælpe forknytte,
mød du os selv i de svage og små.
  4. Tak for den glæde, som du har os givet,
hver gang du gjorde vort liv til en fest.
Hjælp os at bære hver byrde i livet,
så at det værste kan tjene os bedst.
  5. Du, som har tændt millioner af stjerner,
mørket i verden vil du byde trods.
Vær du i natten vor vogter og værner,
lys i det mørke, der kommer fra os.
-

Efterårsvisen

Musik: Jørgen Arthy
Tekst: Solveig Gervin-Andersen

1. Sid - der du en dag og mug - ger for dig selv, går ef - ter -

å - ret dig no - get på? Blæs på vej - rets

skif - ten - å - ret går på hæld - så træk i trø - jen -

gå ud at gå! Hal - lo - hal - li - se,

her kom - mer vi. Vå - de af regn - ef - ter - års - tegn.

Vi van - drer bort fra by - er - nes støv

ud i det gul - bru - ne løv. Og mens vi

går mel - lem dryp fra vå - de træ'r, så kom - mer so - len

frem og ler. Hal - lo - hal - li - se, her kom - mer vi,

ef - ter - års - kå - de og fri.

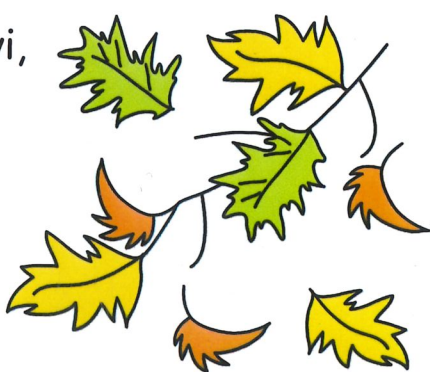
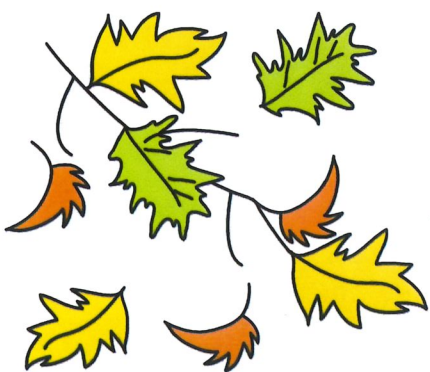
Efterårsvise - Hallo halli

Sidder du en dag og mugger for dig selv,
går efteråret dig noget på?
Blæs på vejrets skiften - året går på hæld
så træk i trøjen - gå ud at gå!

Hallo - halli - se, her kommer vi.
Våde af regn - efterårstegn.
Vi vandrer bort fra byernes støv
ud i det gulbrune løv.
Og mens vi går mellem dryp fra våde træ' r
så kommer solen frem og ler.
Hallo - halli - se, her kommer vi,
efterårskåde og fri.

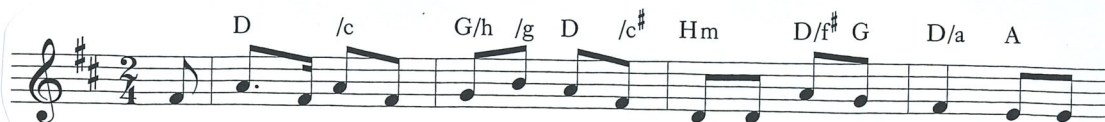
Foretrækker du en herlig vinterdag?
Et tidligt tøbrud? En sollys vår?
Sommeren den nyder du i fulde drag,
men hvad er bedre end efterår?

Hallo - halli - se, her kommer vi.
Våde af regn - efterårstegn.
Vi vandrer bort fra byernes støv
ud i det gulbrune løv.
Og mens vi går mellem dryp fra våde træ' r
så kommer solen frem og ler.
Hallo - halli - se, her kommer vi,
efterårskåde og fri.

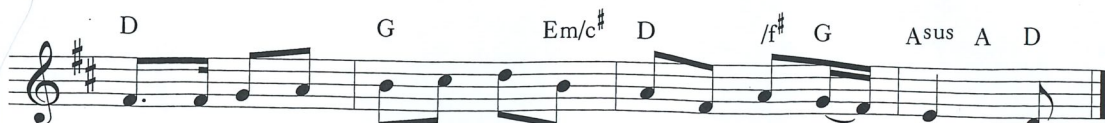

Det lysner over agres felt

Musik: Harald Balslev 1922
Tekst: Ludvig Holstein 1915

1. Det lys - ner o - ver ag - res felt, hvor slø - ve plov - spand krav - le, det

sort - ner o - ver Sto - re Bælt med sol på kir - ke - gav - le.

Musik: Copyright © komponisten
Tekst: a med tillidelse af Gyldenral

1. Det lysner over agres felt, hvor sløve plovspand kravle, det sortner over Store Bælt med sol på kirkegavle.
2. Velkommen i vor grønsværstol blandt grøftens brombærranker! O, det gør godt at slikke sol igen på disse banker!
3. Vel rækker høstens solskin kort, men rønnens bær står røde. Alleens linde blegner bort, men vildvinsranker gløde.
4. Vel! Ræk mig da, o efterår, en gravensten, som smager af bækken ved min faders gård og mulden i hans ager.
5. Og bag mig, sol, og blød mig, regn! Jeg plukker mine nødder og trasker langs et brombærhegn med plovmuld under fødder.
6. Og det er al den jord, jeg har, og alt, hvad jeg begærer. Jeg håber, det går an, jeg ta'r, hvad mine såler bærer.

I skovens dybe, stille ro

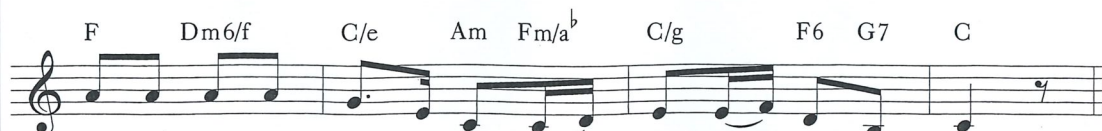
Musik: Dansk trad.
Tekst: F. Andersen 1864

1. I sko - vens dy - be, stil - le ro, hvor san - ger - hæ - re bo,
hvor sjæ - len lyt - ted' man - gen gang til fug - lens gla - de sang;

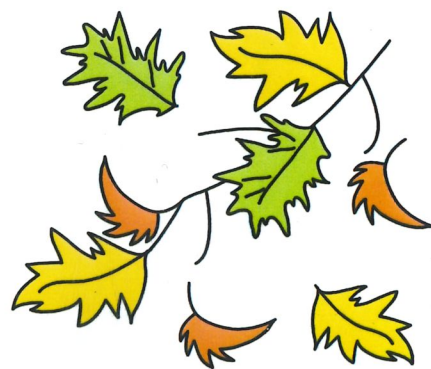

der er i - dyl - lisk stil - le fred i sko - vens en - som - hed, og

hjer - tets læng - sler ti - er her, hvor fred og hvi - le er.

1. I skovens dybe, stille ro, hvor sangerhære bo, hvor sjælen lytted' mangen gang til fuglens glade sang; der er idyllisk stille fred i skovens ensomhed, og hjertets længsler tier her, hvor fred og hvile er.
2. Hør, landsbyklokken lyder ned, bebuder aftenfred, småfuglen, før den går til blund, end kvidrer lidt en stund; i mosen kvækker højt en frø, stærkt damper mark og sø, nu klokken tier, - aft'nens fred sig stille sænker ned.

Sensommervise

Musik: Finn Jørgensen 1982
Tekst: Kirsten og Finn Jørgensen 1982

Em /c F#7 H7 - Am7 D7 G H7

1. Æb - ler ly - ser rødt på træ - er - nes gre - ne, hø - sten går ind.

Em /c# F# H7 Am7 D7 G H7

Går i - gen - nem sko - ven gan - ske a - le - ne, stil - le i sind.

Em Am7 D7 G Em Am

Gyl - ne far - ver og sen - som - mer - bri - se fyl - der hjer - tet med ve -

H7 Em Am7 D7 G

mo - dig mu - sik - går og nyn - ner en sen - som - mer - vi - se

Em Cm6/e^b D7 G

fjernt fra by - ens lar - men - de tra - fik.

Copyright © 1982 Edition Wilhelm Hansen A/S, København. Trykt med tilladelse

1. Æbler lyser rødt på træernes grene, høsten går ind.
Går igennem skoven ganske alene, stille i sind.
Gyldne farver og sensommerbrise fylder hjertet med vemodig musik – går og nynner en sensommervise fjernt fra byens larmende trafik.
2. Sommerbrisen danner krusning på søen, mystisk og sort.
Stæreflokke svæver højt over øen – snart tår de bort.
Gyldne farver ...
3. Duft af brænderøg blandt brunlige bregner, blåsorte bær.
Stille summen mellem blade, som blegner – aft'nen er nær ...
Gyldne farver ...
4. Modne rønnebær bag dybgrønne grene rødt titter frem –
Går igennem skoven ganske alene – nu må jeg hjem!
Gyldne farver og sensommerbrise fylder hjertet med vemodig musik – går og nynner en sensommervise fjernt fra byens larmende trafik.

Op, al den ting, som Gud har gjort

Musik: Böhmsk 1549
Tekst: H.A. Brorson 1734

C Am Dm G C Dm7 C/e /c

1. Op, al den ting, som Gud har gjort, hans

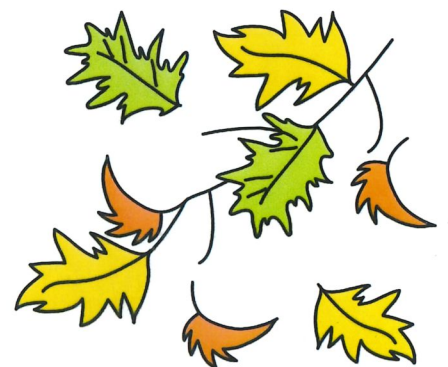
Am G C /e D^{sus} D G C F C/e

her - lig - hed at pri - se, det mind - ste, han har

Dm C/e G C F Am F G^{sus} G C

skabt, er stort og kan hans magt be - vi - sel!

1. Op, al den ting, som Gud har gjort,
hans herlighed at prise,
det mindste, han har skabt, er stort
og kan hans magt bevisel!
2. Gik alle konger frem på rad
i deres magt og vælde,
de mægted ej det mindste blad
at sætte på en nælde!
3. Det mindste græs jeg undrer på
i skove og i dale,
hvor skulle jeg den visdom få
om det kun ret at tale?
4. Hvad skal jeg sige, når jeg ser,
at alle skove vrinkle,
de mange fuglesving, der sker
op under Herrens himle?
5. Hvad skal jeg sige, når jeg går
blandt blomsterne i enge,
når fuglesangen sammenslår
som tusind harpestreng?
6. Hvad skal jeg sige, når mit sind
i havets dybe grunde
kun dog så lidt kan kige ind
og ser så mange munde?
7. Hvad skal jeg sige, når jeg ser,
hvor stjerneflokken blinker,
hvor mildt enhver imod mig ler
og op til himlen vinker?
8. Hvad skal jeg sige, når jeg op
til Gud i ånden farer
og ser den store kæmpetrop
af blide engleskarer?
9. Hvad skal jeg sige? Mine ord
vil ikke meget sige:
o Gud! hvor er din visdom stor,
din godhed, kraft og rige!
10. Op, stemmer alle folk på jord
med frydetone sammen:
Halleluja! vor Gud er stor!
Og Himlen svare: Amen!

Musik og tekst:
Benedicte Riis 1990

Det' der ikke mange, der forstår, men jeg kan godt li' efterår!

1. Mor kan godt li' som - mer, hun si'r det er så nemt, vi kan le - ge
u - de he - le da - gen. Men der er nu no - get, jeg
sy - nes hun har glemt, det at hyg - ge in - de er da sa - gen.

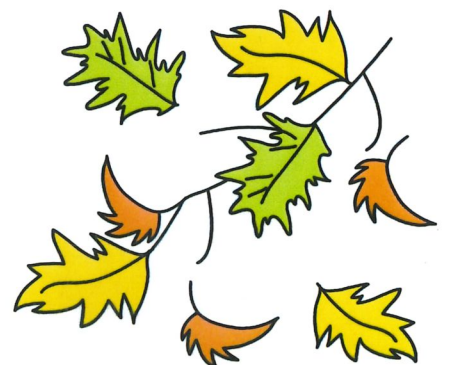
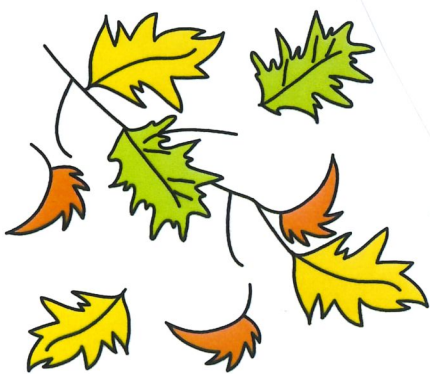
Intro og omkvæd

Det' der ik - ke man - ge, der for - står, men jeg kan godt li'
ef - ter - år!

Musik og tekst: Copyright © 1992 Folkskolens Musiklærerforening, Herning

*Det' der ikke mange, der forstår,
men jeg kan godt li' efterår!*

1. Mor kan godt li' sommer, hun si'r det er så nemt,
vi kan lege ude hele dagen.
Men der er nu noget, jeg synes hun har glemt,
det at hygge inde er da sagen.
Det' der ikke mange, der forstår ...
2. Bladene bli'r gule, og himlen bli'r så blå,
altså bare ikke når det regner.
Mange flotte farver er godt at kigge på,
når man sidder indenfor og tegner.
Det' der ikke ...
3. Det er dyrt i varme, og det er dyrt i kraft,
det er dyrt med støvler, hat og frakke.
Men at sidde sammen og slubre hyldeaft
mens man hører mor og far snakke.
Det' der ikke mange, der forstår ...

Skoven er så underfuld

Underfuldt

Musik: John Høybye 1990

Tekst: Eva Chortsen 1990

$\text{♩} = 63$ D/f# Dm/f Em7 /a D

1. Sko-ven er så un - der-fuld af dis og sæ - re dam - pe.

G A7/g D/f# Hm7 E7 Asus A

Se min kurv er og-så fuld af ef - ter - å - rets svam-pe.

F#7/a# Hm A7/c# D G A7/g D/f# Hm7

La la la la la, la la la la la. Se min kurv er og-så fuld af

Em D/f# G6 E7/g# Asus A/g D/f# Hm7 Em7 Gm/bb A11

ef - ter - å - rets svam - pe.

Musik og tekst: Copyright © 1990 Folkskolens Musiklærerforening, Herning

1. Skoven er så underfuld af dis og sære dampe. Se min kurv er også fuld af efterårets svampe. La la la la la, la la la la la. Se min kurv er også fuld af efterårets svampe.
2. Alle fugle rejser bort derhen, hvor tanken ender. Jeg har gemt et vingesus imellem mine hænder. La la la la la, la la la la la. ...

3. Jeg har tømt min rigdom ud og sætter mig og tæller fuglefløjt og troldedrøm og gule kantareller. La la la la la, la la la la la. ...

